

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี C

(วันที่ 9 ธันวาคม ค.ศ. 2018)

พี่น้องที่รัก ในพระวรสารวันนี้มีชื่อบุคคลและสถานที่ซึ่งเราส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยหรืออาจไม่เคยได้ยินมาก่อน ทำไมนักบุญลูกาผู้นิพนธ์พระวรสารจึงอ้างถึงบุคคลและสถานที่เหล่านี้? อาจเป็นไปได้ว่าท่านเขียนตามแบบนักเขียนชาวฮีบรูและชาวกรีกในสมัยนั้น แต่สิ่งที่สำคัญมากกว่าคือท่านกำลังบอกเราว่าเรื่องราวของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างและของพระเยซูเจ้าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในประวัติศาสตร์โดยสามารถระบุช่วงเวลาและสถานที่ได้อย่างชัดเจน เรื่องราวของพระเยซูเจ้าซึ่งกำลังเผยแสดงออกมาทีละขั้นตอนควบคู่ไปกับเรื่องราวของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างจึงไม่ใช่เทพนิยายที่แต่งขึ้นเหมือนเทพนิยายของชาวกรีกและชาวโรมัน พระเยซูเจ้าทรงเป็นบุคคลที่เคยมีชีวิตอยู่จริงบนโลกนี้ สถานที่ซึ่งเคยเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของพระองค์ยังมีคนอาศัยอยู่ในปัจจุบันและช่วงเวลาซึ่งพระองค์ทรงดำเนินชีวิตอยู่และปฏิบัติภารกิจได้รับการบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

เหมือนพระเยซูเจ้า นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างเป็นบุคคลที่เคยมีชีวิตอยู่จริงในประวัติศาสตร์ ท่านเป็นประกาศกผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกให้มาประกาศการเสด็จมาของพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นพระ เมสสิยาห์หรือพระคริสตเจ้า กษัตริย์ผู้จะเสด็จมาเพื่อช่วยมนุษยชาติให้รอดพ้นจากการเป็นทาสของบาปและความตาย ท่านเรียกร้องให้ประชาชนในสมัยของท่านเตรียมทางสำหรับพระองค์ด้วยการรับ **“พิธีล้างซึ่งแสดงการเป็นทุกข์กลับใจเพื่อจะรับการอภัยบาป”** (ลก 3:3) พิธีล้างนี้ไม่ใช่ศีลล้างบาปที่เรารู้จักกันดีในสมัยปัจจุบัน แต่เป็นกิจการเชิงสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงการเป็นทุกข์กลับใจโดยมีความหวังว่าบาปหรือความผิดในอดีตของตนจะได้รับการชำระล้างไปพร้อมกับการจุ่มตัวลงในแม่น้ำจอร์แดนแน่นอน การชำระล้างบาปหรือความผิดดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นแบบอัตโนมัติ แต่ขึ้นอยู่กับ การเป็นทุกข์กลับใจของผู้มารับพิธีล้างเป็นหลัก การเป็นทุกข์กลับใจไม่ได้หมายความว่าเพียงแค่ว่าเสียใจสำหรับบาปหรือความผิดที่เคยทำในอดีตเท่านั้น แต่หมายถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและท่าทีที่มีต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์อย่างสิ้นเชิง ซึ่งเรียกร้องการปฏิรูปตนเองและการกลับเนื้อกลับตัวอย่างจริงจัง การเป็นทุกข์กลับใจแบบนี้แหละที่จะทำให้ผู้มารับพิธีล้างได้รับการอภัยบาป หรือได้รับการปลดปล่อยจากพันธะของบาปและความชั่วร้ายทั้งปวง การอภัยบาปยังเกี่ยวข้องกับการคืนดีกับพระเจ้าและกับผู้ที่เราทำผิดต่อเขาหรือทำให้เขาต้องเจ็บช้ำน้ำใจ ในแง่หนึ่งการอภัยบาปเป็นการรักษาโรคภัยฝ่ายจิตของเรานั้นเอง

นี่แหละคือวิธีที่เราทุกคนควรใช้เพื่อ **“เตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า”** (ลก 3:4) เราต้องทำให้ทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงใช้เดินเข้ามาในใจของเราในวันคริสต์มาสที่กำลังจะมาถึงนี้ตรงด้วยการถมหูเราแห่งความชั่วร้ายทุกแห่งให้เต็ม ด้วยการปรับภูษาและเนินแห่งบาปให้ต่ำลง ด้วยการทำให้วิถีชีวิตที่คดเคี้ยวเพราะการปล่อยตัวตามความโน้มเอียงที่ไม่ดีของเราตรง และด้วยการทำให้ทางที่ขรุขระในใจของเราซึ่งเป็นผลมาจากความเห็นแก่ตัวและความโลภราบเรียบ ถ้าเราเตรียมจิตใจของเราแบบนี้ เราจะสามารถสัมผัสอำนาจแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระเจ้าในใจเราได้อย่างแน่นอน

นอกเหนือจากวิธีการดังกล่าวสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เราต้องทำคือ การเปิดตัวเราเพื่อรับอำนาจแห่งการช่วยให้รอดพ้นซึ่งจะมาถึงเราผ่านทางพระเยซูเจ้า ผู้ทรงรักษาคนเจ็บป่วย ช่วยเหลือผู้อ่อนแอ อภัยให้คนบาป ให้ความหวังแก่คนที่สิ้นหวัง ให้ชีวิตนิรันดรแก่ทุกคนที่เปิดหัวใจต้อนรับพระองค์

ยังมีอะไรอีกใหม่ที่บอานในวันนี้ต้องการบอกเรา? พอลคิดว่ายังมีอีกสองประเด็นที่เราควรนำมาพิจารณา ไตร่ตรองในช่วงเวลาที่เรากำลังเตรียมตัวฉลองวันเกิดของพระเยซูเจ้า **ประการแรก** เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า เป็นช่วงเวลาที่เรากำลังต้องฟังเสียงเรียกของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างที่ให้เราเป็นทุกข์กลับใจเพื่อจะได้รับการอภัยบาปจากพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง เราควรถือโอกาสพิเศษนี้หรือฟื้นความตั้งใจและคำสัญญาที่เราได้ให้ไว้เมื่อรับศีลล้างบาป ซึ่งเราอาจทำด้วยตัวเราเองหรือผ่านทางพ่อแม่ทูนหัวของเราในเวลานั้น เราต้องพร้อมที่จะปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดีขึ้นเรื่อยๆ และพร้อมที่จะคืนดีกับพระเจ้าและฟังสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำผ่านทางคนที่อยู่รอบข้างเรา **ประการที่สอง** เราต้องตระหนักว่าเราแต่ละคนมีบทบาทคล้ายกับบทบาทของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้าง เหมือนท่านเรามีหน้าที่นำสารแห่งความหวัง ความรัก เสรีภาพ และสันติสุขของพระเจ้าไปมอบให้กับผู้อื่น เรามีพันธกิจช่วยคนอื่นให้ถมูบเขาในจิตใจของเขาให้เต็ม ทำให้ทางเดินเข้าสู่หัวใจของเขาที่คดเคี้ยวตรงและที่ขรุขระราบเรียบ เพื่อว่าพระเยซูเจ้าจะสามารถเสด็จไปหาเขาและเข้าไปบังเกิดในจิตใจของเขาเหมือนที่ได้ทรงบังเกิดในจิตใจของเราแต่ละคน

พี่น้องที่รัก ก่อนที่นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างจะปฏิบัติพันธกิจที่ได้รับมอบหมาย ท่านได้ยินเสียงเรียกและพระคำรัสของพระเจ้าในถิ่นทุรกันดารซึ่งเป็นสถานที่เงียบสงบและปราศจากความวุ่นวาย ความจริงประการนี้ชี้ให้เราเห็นว่าบางครั้งชีวิตของเราจำเป็นต้องอยู่ในสถานที่แบบนั้นบ้างเพื่อจะได้ยินเสียงของพระเจ้าที่กำลังตรัสกับเรา จริงอยู่ เรายังคงมีคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระสงฆ์และนักบวชชายหญิง รวมทั้งฆราวาสแพรวพราวด้วย มีโอกาสได้เข้าเฝ้าประจำเดือนหรือประจำปีซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาที่ยอดเยี่ยมสำหรับการอยู่กับพระเจ้าตามลำพังเพื่อฟังเสียงของพระองค์ แต่ยังมีอีกหลายโอกาสที่เราสามารถพบปะกับพระเจ้าและฟังสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการบอกเราได้เช่นกัน อย่างเช่น การหยุดพักจากงานที่เรา กำลังทำสักครู่หนึ่งและยกจิตใจขึ้นหาพระเจ้าเพื่อขอบคุณพระองค์และรับพลังฝ่ายจิตจากพระองค์ การอยู่เงียบๆ สักสองสามนาที่หลังรับศีลมหาสนิทในพิธีมิสซา จำไว้ว่าตราบไคที่จิตใจของเราไม่มีเวลาสงบนิ่งอย่างน้อยสักครู่หนึ่ง เราจะมีวันได้ยินเสียงของพระเจ้าและเข้าใจสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำระหว่างเตรียมรับเสด็จพระบุตรของพระองค์ เหมือนที่นักบุญเปาโลบอกเราในบทอ่านที่สองให้เราใช้สามสัปดาห์ที่เหลืออยู่ทำตนให้ **“เป็นผู้บริสุทธิ์ปราศจากคำตำหนิจนถึงวันของพระคริสตเจ้า”** (ฟป 1:10) **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**